

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010547
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8714010547.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.02.2018, v trestnej veci obv. B. W. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/148/2014 zo dňa 04.12.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 362 ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 148/2014 zo dňa 12.01.2015, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prepúšťa obv. B. W., nar. XX.XX.XXXX v I., okres A. G. Z., trvale bytom O., ul. E. č. XXXX/XX z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 148/2014 zo dňa 12.01.2015.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/c/ Tr. por. obv. B. W., nar. XX.XX.XXXX v I., okres A. G. Z., trvale bytom O., ul. E. č. XXXX/XX berie do väzby.

Väzba obv. B. W. začína plynúť od 22.02.2018 o 11.00 hod. a bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 362 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného B. W., nar. XX.XX.XXXX v I., okres A. G. Z., trvale bytom O., ul. E. č. XXXX/XX na opätovné prejednanie veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 5T 148/2014 v jeho prítomnosti pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal ods. B. W. sťažnosť a v jej dodatočne predložených dôvodoch vo vlastnom písomnom podaní vytykal súdu prvého stupňa, že nemal zákonný dôvod, aby voči nemu konal v jeho neprítomnosti a nie to ešte v konaní proti ušlému. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa vedel určiť miesto jeho pobytu, lebo mal k dispozícii jeho adresu a emailovú adresu pred tým, ako začal konať v konaní proti ušlému a mohol nariadiť polícii, aby ho vyhľadala resp. informovala sa o mieste jeho pobytu. Písomne podanú sťažnosť odôvodnil aj obhajca odsúdeného tak, že podľa jeho názoru tým, že v konaní na súde prvého stupňa nemal možnosť realizovať svoje právo na obhajobu osobne a bezprostredne, a že konanie proti ušlému možno vykonať až po vyčerpaní všetkých možností a zákonných nástrojov smerujúcich k zabezpečeniu prítomnosti obvineného, bolo porušené jeho právo na prejednanie jeho trestnej veci v jeho prítomnosti a právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu. Vytkol okresnému súdu, že vychádzal len z konštatovania, že sa odsúdený nenachádzal v mieste svojho bydliska a podané správy reálne nepreskúmal. Podľa názoru obvineného, hoci vycestoval do cudziny, neznamenalo to, že by sa vyhýbal trestnému konaniu, pričom v E. i Y. republike predkladal ku kontrole svoj pas, a teda sa neskrýval ani sa nevyhýbal trestnému

konaniu, ktoré sa proti nemu viedlo. Sťažovateľ dodal, že nevedel o svojom odsúdení a dozvedel sa o ňom až po svojom zadržení políciou, ktorá mu oznámila, že je na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz a vtedy požiadal o opätovné prejednanie svojej trestnej veci. V podstate na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a sám zrušil aj skoršie rozhodnutia.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k nasledovným záverom.

Podľa § 358 ods. 1 Tr. por. konanie podľa ustanovení tohto dielu možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva (ďalej len „ušlý“).

Podľa § 362 ods. 1 Tr. por. odsúdený v konaní podľa tohto dielu má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci v jeho neprítomnosti pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení, najneskôr však v príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.

Z obsahu predloženého spisu Okresného súdu Poprad vyplýva, že proti obv. B. W. už v prípravnom konaní bolo vedené konanie proti ušlému. Opatrením Okresného súdu Poprad sp.zn. 0Tp/257/2014 zo dňa 25.08.2014 bola z dôvodu konania proti ušlému obv. B. W. ustanovená už v prípravnom konaní obhajkyňa.

V prejednávanej veci bolo B. W. vznesené obvinenie uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Poprad ČVS: ORP-XXX/PP-PP-XXXX zo dňa 04.05.2012 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a z relácie poštového doručovateľa vyplynulo, že obvinenému nebolo toto uznesenie doručené z dôvodu, že na adrese ul. E. č. XXXX/XX, O. bol neznámy a uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Poprad ČVS: ORP-XXX/OEK-PP-XXXX zo dňa 03.01.2013 pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.. Tieto uznesenia boli doručené len ustanovenej obhajkyňi obv. B. W..

Pátranie po pobyte obv. B. W. bolo vyhlásené dňa 02.06.2011.

Následne, dňa 18.11.2014 bola na obv. B. W. podaná Okresným prokurátorom v Poprade obžaloba č.k. 2Pv 433/13/7706-19 zo dňa 12.11.2014 v bode I. z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode II. z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. pre skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, že

v bode I.

- dňa 31.05.2010 v presne nezistenom čase v O. požiadal M. A., aby tento na svoje meno zobral na splátky televízor, s čím M. A. súhlasil a toho istého dňa v O. M. A. na základe predchádzajúcej dohody s B. W. uzatvoril so spoločnosťou HOME CREDIT Slovakia, a.s., Winterova 7, Piešťany, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej hotovosti vo výške 459,- eur, za účelom nákupu tovaru - LCD televízora zn. Orava v predajnej cene tovaru 459,- eur, pričom na mieste neuhradil žiadnu akontáciu a poskytnutý úver sa zaviazal uhrádzať v 18-tich pravidelných mesačných splátkach po 36,53,- eur, spolu vo výške 657,54,- eur, pričom po predchádzajúcej dohode s obv. B. W. do úverovej zmluvy uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti Whirlpool Slovakia a.s., ul. Hlavná č. 1, Poprad s čistým mesačným príjmom 570,- eur, čo sa však nezakladalo na pravde, o čom mal obv. B. W. vedomosť, následne obv. B. W. zabezpečil odvoz televízora k nákupnému centru „Výkrik“, kde televízor v záložni U. Z. - Z., prevádzka V. XXXX/XX, O., založila na svoje meno Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, okres A. G. Z., Záložnou zmluvou č. C za sumu 250,-eur a to za prítomnosti obv. B. W., kde z takto získaných finančných prostriedkov obv. B. W. vyplatil obv. M. A. sumu 85,- eur a zvyšné finančné prostriedky použil doposiaľ nezisteným spôsobom, pričom na základe predchádzajúcej ústnej dohody splátky úveru mali splácať spoločne, splátky úveru však neboli splácané vôbec, čím takto obv. B. W. spoločným konaním s M. A. spôsobil pre spoločnosť Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany škodu vo výške 459,- eur a

v bode II.

- ako otec mal. F.CH.M., G., hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v A. G. Z. pod č.k. XXP/XXX/XXXX-XX zo dňa 03.11.2009, právoplatným dňa 09.11.2009, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 66,38,- eur v dobe od 12.11.2005 do 15.04.2008 a od 16.04.2008 sumou 99,58,- eur mesačne, ktoré bol zaviazaný poukazovať vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa J. M., túto svoju vyživovaciu povinnosť od XX.XX.XXXX až do 12.01.2015 v Poprade, okres Poprad ani inde úmyselne vôbec neplní, pričom nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberá dávky a príspevky v hmotnej núdzi, je evidovaný ako živnostník, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre J. M. vo výške 4 879,42,- eur. Z obsahu spisu vyplynulo, že obžaloba a predvolanie na hlavné pojednávanie boli doručené ustanovenej obhajkyňi obvineného, pričom predvolanie obvinenému bolo zverejnené dňa 09.12.2014 jeho vyvesením na úradnej tabuli Okresného súdu Poprad.

V podanej obžalobe okresný prokurátor navrhol vykonať proti obv. B. W. konanie pred okresným súdom ako konanie proti ušlému. Z obsahu predloženého spisu, a to najmä zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 12.01.2015 vyplynulo, že o tomto návrhu okresného prokurátora prvostupňový súd podľa § 358 ods. 1 Tr. por. nerozhodol a nevydal ani opatrenie, na základe ktorého by sa pred súdom konalo konaním proti ušlému. Napriek tomu však hlavné pojednávanie bolo fakticky vykonané dňa 12.01.2015, hoci sa obvinený nedostavil a súd konal len s obhajkyňou obvineného, pričom po vykonaní dokazovania rozhodol o podanej obžalobe Okresný súd Poprad rozsudkom pod sp. zn. 5T 148/2014 zo dňa 12.01.2015, ktorým uznal obvineného vinným bez zmeny v obžalobe popísaných skutkov v bode I. obžaloby z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode II. z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za ktoré mu uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp.zn. 6T/25/2014 zo dňa 26.05.2014, právoplatného dňa 11.06.2014 v trvaní dvadsať mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní tridsať mesiacov považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Uvedený rozsudok sp. zn. 5T 148/2014 zo dňa 12.01.2015 obv. B. W. doručený nebol, bol doručený okresnému prokurátorovi a obhajkyňi, právoplatným sa stal dňa 28.01.2015. Na základe tohto rozsudku dňa 25.02.2015 bol Okresným súdom Poprad vydaný príkaz na dodanie obv. B. W. do výkonu trestu odňatia slobody.

Polícia dňa 13.04.2015 oznámila Okresnému súdu Poprad písomnou správou, že obvinený sa dlhodobo zdržiava v zahraničí, a to na konkrétnej adrese v O., v Y. republike, pričom poskytla súdu aj telefonický kontakt na obvineného. Dňa 21.05.2015 bol v prejednávanej veci Okresným súdom Poprad vydaný európsky zatýkací rozkaz za účelom dodania odsúdeného B. W. do výkonu trestu odňatia slobody.

Z obsahu spisu vyplynulo, že obvinený v prejednávanej veci bol na území Českej republiky na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu zadržaný dňa 05.04.2017 a ako sám uviedol, vtedy sa dozvedel o svojom odsúdení.

Následne bol obvinený Mestským súdom v Prahe dňa 07.04.2017 vzatý do predbežnej väzby, ktorá sa dňa 19.04.2017 zmenila na vydávaciu väzbu a sťažovateľ súhlasil so svojim vydaním na územie Slovenskej republiky a orgánmi Českej republiky príslušným orgánom Slovenskej republiky bol bez výhrady odovzdaný dňa 26.04.2017, kedy zároveň nastúpil výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave, odkiaľ bol dňa 23.05.2017 dodaný na ďalší výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, pričom v súčasnosti vykonáva uložený trest odňatia slobody v tomto ústave v oddelení výkonu trestu s miestom služby v Sabinove.

Písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 23.08.2017 obvinený B. W. požiadal o opätovné prejednanie svojej veci.

Z výpovede obvineného na verejnom zasadnutí na okresnom súde dňa 04.12.2017 vyplynulo, že tento sa od r. 2010 zdržiaval na území A., a až do svojho zadržania políciou Y. republiky nemal vedomosti o trestnom stíhaní v predmetnej trestnej veci a nevedel o svojom odsúdení Okresným súdom Poprad. Zo A. odišiel do Y. republiky za účelom práce a od roku 2016 sa zdržiaval a býval na adrese O. X - J., ul.

G. U. č. XX /I. O./ Obvinený uviedol, že počas pobytu v E. prostredníctvom sociálnych sietí kontaktoval matku dieťaťa J. M., ktorej povedal, že pracuje v E., aby mohol vrátiť peniaze, ktoré si požičal od syna M. W. na zaplatenie predchádzajúceho dlžného výživného pre syna Y.. Podľa jeho výpovede o jeho pobyte v E. vedela aj jeho manželka N. W., bytom U. XXX, aj jeho dcéra B. Y.. T. od syna M. W. sa asi týždeň pred svojim zadržaním na území Y. republiky dozvedel, že má kontaktovať Okresný súd Poprad. Obvinený dodal, že ani polícia Slovenskej republiky a ani polícia Talianskej republiky ho v prejednávanej veci nekontaktovala, hoci aj päťkrát v roku bol kontrolovaný talianskou políciou pri prevoze do Q., pri ubytovaní v E. a aj v Y. republike predkladal svoj pas, keďže občiansky preukaz spolu s vodičským oprávnením stratil.

Charakteristickou črtou konania proti ušlému je to, že orgánom činným v trestnom konaní, resp. súdu nie je obvinený k dispozícii, a to z dôvodu jeho neprítomnosti na území Slovenskej republiky, alebo vzhľadom na to, že jeho pobyt na území Slovenskej republiky nie je týmto orgánom známy. Ide o osobitný spôsob konania proti osobe, ktorú nemožno postaviť pred súd, pretože sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva. Konanie proti ušlému, ktoré do značnej miery obmedzuje princípy spravodlivého procesu, preto musí byť vykonané iba na základe ústavnej zásady vyslovenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a nielen preto, aby vec bola urýchlene skončená. Je povinnosťou súdu a rovnako tak ostatných orgánov činných v trestnom konaní v priebehu celého trestného stíhania skúmať, či dôvody konania proti ušlému stále trvajú. Pokiaľ sa konalo proti ušlému a dôvody pre také konanie kedykoľvek pred skončením trestného stíhania odpadnú, opätovne sa vec prejedná v potrebnom rozsahu podľa všeobecných ustanovení Trestného poriadku. /R 21/2010/

V prejednávanej veci krajský súd poukazuje na rozhodnutie Veľkej komory Európskeho súdu vo veci Sejdovic c. Taliansko zo dňa 01.03.2006, z ktorého vyplýva, že v prípadoch, v ktorých osoba obvinená z trestného činu nebola osobne oboznámená s trestným stíhaním, nemôže byť považovaná za osobu, ktorá sa vzdala práva zúčastniť sa na pojednávaní a obhajovať sa iba na základe skutočnosti, že má status ušlého na základe domnienky založenej na nedostatočne zistenom skutkovom stave. Navyše, nemôže byť na obvinenom, aby preukázal, že sa nesnažil vyhýbať spravodlivosti alebo že jeho neprítomnosť bola spôsobená vis maior, ale zároveň treba vyhodnotiť, či obvinený uviedol dostatočný dôvod na ospravedlnenie svojej neprítomnosti alebo či existovalo niečo, čo by zaručilo, že jeho neprítomnosť bola spôsobená objektívnymi okolnosťami. Napokon je veľmi dôležité posúdenie otázky, či takejto osobe bolo riadne doručené obvinenie a či bola v konaní riadne zastúpená obhajcom. V súvislosti s riadnym doručením obvinenia nie je vylúčená možnosť, že určité preukázané skutočnosti môžu nasvedčovať tomu, že obvinený nepochybne vie o trestnom stíhaní a dôvodoch obvinenia proti nemu a napriek tomu nemá v úmysle zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní, resp. sa snaží vyhnúť trestnému stíhaniu. Príkladom je situácia, ak predložené dôkazy jednoznačne svedčia o tom, že obvinený si je vedomý, že je proti nemu vedené trestné stíhanie a pozná obsah obvinenia.

Osoba sa vyhýba trestnému stíhaniu pobytom v cudzine najmä vtedy, ak opustila územie Slovenskej republiky, prípadne sa zdržiava v cudzine z úmyslu vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Samotný pobyt v cudzine ale nie je dôvodom pre konanie proti ušlému. Musí byť zistený motív, t.j. snaha utiecť alebo sa vyhnúť trestnému stíhaniu. /porovnaj R 38/1995/

Pokiaľ sa malo trestné konanie konať proti obv. B. W. ako proti ušlému, z materiálneho hľadiska bolo preto potrebné, aby v prípravnom konaní orgány činné v trestnom konaní a v konaní pred súdom súd prvého stupňa preukázal obv. B. W. predovšetkým to, že sa vyhýba trestnému konaniu. Pokiaľ by bol preukázaný vyššie uvedený motív tohto obvineného, konanie proti ušlému by bolo namieste, pretože dlhodobo nebolo známe, kde sa obvinený v cudzine zdržiava.

Keďže sťažovateľ odišiel zo Slovenskej republiky v roku 2010 a keďže obvinenie mu bolo vznesené až v rokoch 2012 a 2013 a spis neobsahuje dôkaz o oznámení uznesení o vznesení obvinenia sťažovateľovi, musel krajský súd konštatovať, že sťažovateľovi ani jedno z uznesení o vznesení obvinenia v prejednávanej veci riadne doručené nebolo. Prípravné konanie prebiehalo proti obv. B. W. ako konanie proti ušlému. Ako už bolo vyššie uvedené, hoci prokurátor vo svojej obžalobe dňa 18.11.2014 navrhol okresnému súdu konať proti sťažovateľovi ako proti ušlému, okresný súd o tomto návrhu podľa § 358 ods. 1 Tr. por. žiadnym zo spôsobov uvedených v § 360 Tr. por. nerozhodol, vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obvineného a po vykonaní dokazovania rozhodol vyššie uvedeným rozsudkom. Po právoplatnosti rozsudku bolo zistené, že obvinený sa zdržiava v cudzine na konkrétnej

adrese v O., Y. republike, odkiaľ bol na základe európskeho zatýkacieho rozkazu dodaný do výkonu trestu uloženého spomenutým rozsudkom. Pokiaľ sťažovateľ uviedol, že nevedel o svojom trestnom stíhaní, tak z dôkazov obsiahnutých v predložennom spise nevyplývalo, že by sa o svojom trestnom stíhaní v skutočnosti dozvedel skôr, ako bol príslušnými orgánmi Českej republiky v rámci realizácie európskeho zatýkacieho rozkazu o svojom trestnom konaní oboznámený.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že sťažovateľ bol až po právoplatnom skončení predmetného trestného konania nepochybne informovaný o skutkových a právnych dôvodoch trestného stíhania vedeného proti nemu a nebol mu preukázaný motív pobytom v cudzine či tým, že sa skrýva sa vyhýbať trestnému stíhaniu. Skutočnosť, že sa ani pátraním po jeho pobyte nepodarilo zistiť miesto pobytu obvineného, neodôvodňuje úvahu o tom, že by sa obvinený vyhýbal trestnému stíhaniu.

Preto treba vytknúť súdu prvého stupňa, že opomenul v konaní pred súdom rozhodnúť o konaní proti ušlému a napriek tomu konal týmto osobitným spôsobom, pretože pre vykonanie konania proti ušlému v konaní pred súdom zákon z formálneho hľadiska vyžaduje, aby súd o tejto osobitnej forme konania rozhodol opatrením.

Napadnuté uznesenie, ktorým okresný súd zamietol návrh odsúdeného B. W. na opätovné prejednanie vecí vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 5T/148/2014 v jeho prítomnosti, bolo teda potrebné zrušiť, a pretože právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/148/2014 zo dňa 12.01.2015 bol vydaný v konaní proti ušlému, pri ktorom neboli splnené zákonné podmienky, na základe včas podanej žiadosti obvineného na opätovné prejednanie jeho trestnej veci ho krajský súd zrušil. Keďže krajský súd zrušil tento rozsudok, na obžalovanom sa preto prestal vykonávať ním uložený trest odňatia slobody, lebo prestal existovať titul, ktorý tvoril podklad pre vydanie ďalších rozhodnutí v prejednávanej veci napr. nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, príkaz na dodanie do výkonu trestu, uznesenie o zápočte väzby a obmedzenia osobnej slobody, a preto krajský súd zrušil aj všetky rozhodnutia na tento rozsudok obsahovo nadväzujúce, lebo vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom na to, že vec sa nachádza v štádiu konania pred súdom, a to v konaní o sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, vznikla krajskému súdu povinnosť uvedená v § 79 ods. 2 Tr. por. skúmať, či sú prítomné konkrétne skutočnosti odôvodňujúce väzbu obv. Jána Grmana.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Obvinený potvrdil, že od dobrovoľného zaplatenia výživného v roku 2010 neprispel nejakou sumou na svojho syna mal. Y. R. M., pričom ako sám uviedol, v zahraničí, či už v E. alebo v Y. republike, pracoval, býval, a mal príjem. Poprel, že by spáchal nejaký iný trestný čin. Z dôkazov uvedených v predložennom spise /najmä výpovedí svedkov J. M., B. O., M. A., Q. K. a predložených listinných dôkazov však možno konštatovať, že z nich vyplývajúce skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky trestných činov, a že sú tu dôvody pre podozrenie, že ich obv. B. W. spáchal. Treba dodať, že rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine, a preto ani nepredpokladá zhromaždenie takého objemu dôkazov, ktoré by so 100 % istotou preukazovalo vinu obvineného, ale pre naplnenie jeho účelu postačí, ak sú zistené také skutočnosti, ktoré s určitou rozumnou mierou pravdepodobnosti zodpovedajúcou štádiu trestného konania nasvedčujú tomu, že skutok sa stal, je trestným činom, a že ho mal spáchať práve obvinený.

Krajský súd preto dospel k záveru, že materiálny predpoklad pre rozhodnutie o väzbe spočívajúci v dôvodnosti trestného stíhania odôvodnenej od vyššie uvedených skutočností bol aj za súčasnej dôkaznej situácie splnený a zistil, že existujú také konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že v prípade,

ak bude obžalovaný ponechaný na slobode, ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest, teda existujú také konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu uvedenú v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por..

Ako už bolo uvedené, v prejednávanej veci prebiehalo v období od 02.06.2011 do 26.05.2014 a potom od 25.02.2015 do 05.04.2017 pátranie po osobe obvineného. Ako sám obvinený potvrdil, dlhodobo, od roku 2010 sa zdržiaval v cudzine. Z jeho výpovede dňa 22.02.2018 vyplynulo, že v roku 2016 sa na týždeň a pol vrátil na A., no len do K., kde sa zdržiaval u svojho známeho bez toho, aby sa vrátil na adresu svojho pobytu, kde mal rodinné väzby. Hoci pri svojom výsluchu dňa 22.02.2018 obvinený uvádzal, že by do Nórska odišiel za svojim synom na ropnú plošinu až po skončení trestného konania, podľa jeho výpovede dňa 04.12.2017 obvinený vyhlásil, že nič iné mu nezostáva, ako odísť pracovať za synom M. do G., na ropnú plošinu.

Pomery a osoba obžalovaného, u ktorého nie je známy zamestnávateľ, nemá známy legálny a zároveň stabilný zdroj príjmov, ktorý by ho viazal na konkrétne miesto pobytu, po dlhšiu dobu sa zdržiaval na rôznych adresách pobytu, ktorý po prepustení na slobodu, by podľa vlastného vyhlásenia odišiel za svojim synom na ropnú plošinu v G., ktorý sa od roku XXXX zdržiaval v E. a v Y. republike, pričom miesto jeho pobytu v O. bolo vypátrané po dlhšej dobe a informácie o jeho predchádzajúcom pobyte boli získané až pri vlastnej výpovedi obvineného po jeho zadržaní na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu, zakladajú obavu, že obvinený by sa v prípade jeho prepustenia na slobodu snažil vyhnúť trestnému konaniu pobytom na mieste najmä v cudzine, ktoré neoznačí. Uvedené okolnosti sú potom tými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré obavu z úteku obvineného nepochybne vyvolávajú.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že sťažovateľ bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp.zn. 6T/25/2014 zo dňa 26.05.2014, právoplatným dňa 11.06.2014 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na 30 mesiacov a z uvedeného trestného rozkazu vyplynulo, že uvedený trestný čin spáchal úmyselným neplnením svojej vyživovacej povinnosti voči svojej dcére Laure Feckovej, nar. 02.12.1999 počas obdobia od 01.12.2010 do 26.05.2014.

Nemožno pritom prehliadnúť pri hodnotení osoby obvineného, že v minulosti sa dopustil viacerých najmä majetkových trestných činov, čím preukázal náchylnosť na páchanie trestnej činnosti, čo v spojení s tým, že obvinený nemá preukázateľne zamestnanie ani legálny zdroj príjmov, pričom si neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ide o také konkrétne skutočnosti, ktoré v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nasvedčujú aj obave, že pokiaľ by bol prepustený na slobodu, pokračoval by v trestnej činnosti.

Krajský súd, už s prihliadnutím na osobu obvineného, nezistil dôvody pre nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. V tomto smere totiž nepristúpila žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala pre záver, že takýto dohľad nad správaním sa obvineného, ktorý sa dlhodobo zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky, má v zahraničí osobné kontakty pre možné zamestnanie, je dostatočný pre nahradenie jeho väzby.

Z uvedených dôvodov, keďže obv. B. W. nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že vedel o svojom trestnom stíhaní, a napriek tomu sa mu úmyselne vyhýbal pobytom na neznámom mieste, bolo potrebné zrušiť napadnuté uznesenie Okresného súdu Poprad a zrušiť rozsudok okresného súdu vydaný v konaní proti ušlému.

Navyše vo veci neboli po celý čas skúmané podmienky, či dôvody pre konanie proti ušlému trvajú, keďže v tejto veci nebol vydaný príkaz na zatknutie, ktorý by zabezpečil prípadne aj v priebehu konania adresu pobytu obvineného. /V prípravnom konaní sa viedlo konanie proti ušlému na základe príkazu na zatknutie v inej trestnej veci, ktorá bola skončená dňa 26.05.2014 /sp.zn. 6T/25/2014/.

Keďže je potrebné odznova vykonať trestné konanie po podaní obžaloby okresným prokurátorom a krajský súd po preskúmaní celého spisového materiálu zistil, že len vzatím do väzby bude možné konať v jeho prítomnosti, rozhodol aj podľa § 71 ods. 1 písm. a/,c/ Tr. por. Väzby začala plynúť momentom

prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a po jeho výsluchu na Krajskom súde v Prešove.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu o vzatí obvineného do väzby je prípustná sťažnosť, ktorú je možné podať do 3 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove. O sťažnosti rozhodne iný senát krajského súdu, ktorý pri tomto rozhodovaní má postavenie nadriadeného orgánu. Proti ostatným výrokom tohto uznesenia ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.